

ሰንበት ዘስብከት

(12 ታሕሣሥ 2012 ዓ.ም. (12/23/2019))

መዝሙር፡ ወልደ መድኅን ንሰብክ . . . . . ።

ንባባት፡ ዕብ፡ 1፡ 1-ፍ፤ 2ጴጥ. 3፡ 1-10፤ ግ.ሐ. 3፡ 17-ፍ፤ ዮሐ 1፡ 44-ፍ ።

ሰብከት፡ “ፈኑ እዴክ እምአርያም፤ ወአድኅነኒ ወባልሓኒ እማይ ብዙኅ፤ ወእምእደሆሙ ለደቂቀ ነኪር።” “ኢድካ ካብ ላዕሊ ስደድ ካብ ዓሚቕ ማያት አውጽኦኒ፤ ካብ ኢድ ወዲ ጓና አናግፈኒ።”

ካብ 7 ታሕሣሥ ክሳብ 26 ታሕሣሥ ዘሎ ዘመነ ሰብከት ወይ ምጽኣት ይብሃል። ሰለስተ ሰናብቲ ዝሓዘ እዩ። ዘስብከት፡ ዘብርሃን፡ ዘኖላዊ ይብሃል። ሓሓደ ጊዜ ከአ 4ይ ዘመርዓዊ ይውሰኹ። ዘስብከት ዘብሎ ነብያት ጎይታና ብሥጋ ምውላዱ አስፊሖም ብትንቢት ብትምህርቲ ስለ ዘስተምሃሩን ዝሰበኹን ቤተክርስቲያን ነዚ እናሓሰበት ሰብ ንምድኃን ናብ ምድሪ ንዝመጸ አምላኽ እትሰብከሉ እዋን ስለ ዝኾነ እዩ።

ናይ ሎሚ ሰንበት መዝሙር ነቲ ‘ቅድሚ ዓለም ዝነበረን ዘሎን መድኅን ንሰብክ፤ አኽሊል ናይ ሰማዕታት ሸያሚ ካህናት ተስፋ ናይ መነኮሳት፤ ወልድ ምድኅን ንሰብክ፤ ንመድኃኒ ወዱ ንሰብክ’ እናበልና ንዝምር። ድሕሪ ውድቀት ቀዳሞት ወልድና ደቂ ሰብ ዘንጋዕቲ ጠለምቲ ናይ ምዃን ባሕርይ ስለ ዘጥረና ዘዘኻኸረና ንደሊ አብቲ ምንጪ ዝኾነ አምላኽ ምእንቲ ክንምለስ። ነብያት ንቅድሚ ክርስቶስ ዝነመበሩ ሰቢኹምም ተመለሱ ተንስሑ አብ አምላኽ ጥራሕ እንተ ተጸጋዕኩም ኢኹም ሰላም ዓወት ምዕባሌ ልዕሊ ኹሉ ፍቕርን ተስፋን እትረኽቡ እናበሉ ሰቢኹም ብፍላይ ቅዱስ ዮሐንስ መጥምቕ አብ ዋዜማ ልደት መድኃኒ ተነስሑ ጎሶ ዘበለ ሰጥ ይበለ ጉድጓድ ዘበለ ይምላእ ጥውይዋይ ዘበል ትኽ ይበል እናበለ ንልደት መድኃኒ ዘብዕል ክገብር ዘለዎ አብሪሁ ነጊሩና። ሰብከት ንደቂ ሰብ አብ አምላኽ ዘቕርብ ስለ ዝኾነ አብ ሓዲስ ኪዳን እውን ቀጺሉ። ካልኣይ አካል ቅድስት ስላሴ ሥጋና ምስ ለበሰ ኩሉ ሕይወቱ አብ ሰብከት አሕሊፍዎ ነቲ ንሱ ዝሰበኹ ተኸተልቱ ክቕጽልዎ ተላቢይዎም። ናብ ኩሉ ክድኩም ሰበኹ ኢልዎም።

ክርስቶስ ሥጋና ካብ ማርያም ለቢሱ ድሕነት ምስ አምጽአልና እውን እቲ ናይ ምዝንጋዕ ባህሪና ስለ ዘይሓደገና ዘዘኻኸረና የድልየና። ነዚ ሓልፍነት ንቤተክርስቲያኑ ሂቡልና። አብ ክርስቶስ ክንምለስ ተዘኻኸረና ከምኡ ነቲ ዘድሊ መገዲ ትሕብረና። እዋኑ እምብኣር ንክርስቶስ ክንቅበል አብ ግላውን ሓባራውን ሕይወትና ክንቅበሎ እንስበኸሉ እዋን እዩ። ኩልና ብጥምቀት አብ ክርስቶስ ዝአመና ክንሰብኽ ትሑዛት ኢና።

ናይ ክርስቶስ ምጽኣት ክልተ ምጽኣት ዝሓዘ እዩ። ቀዳማይ ምጽኣት ብነብያት ዝተሰብከ ናይ ምድኃኒና ልደት እዩ። ኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋና ለቢሱ አብ መንጎና ምስ ሓደረ ተፈጺሙ። ካልኣይ ምጽኣቱ ጌና እንጽብዮ ዘሎና አብ መወዳእታ ዓለም ዝኸውን ምጽኣት እዩ። ነዚ ዳግማይ ምጽኣት ኢና ብዝያዳ እንዝክር ዘሎና ምስ ልደት ዝተተሓሓዘ ስለ ዝኾነ ብዙሕ አይነድህበሉን ኢና መዛሙርና እንተ ረአናዮም ንዳግማይ ምጽኣት እዮም ዘሰናድዉና። ንሎሚ አብቲ ንዳግማይ ምጽኣት ክርስቶስ ዘሰናድወና ኢና ክነስተንትን። ቅድሚ ናብ ዳግማይ ምጽኣት ምሕላፍና ልደት ክርስቶስ ነቲ ካልኣይ ምጽኣት ከብርሃልና ምእንቲ ምስኡ አተሓሒዝና ክንርእዮ።

አብ ዘመነ ምጽአት አብ ልደት ክርስቶስ መድኃኒና አብ እንዝክረሉ ዕለት ገጽና ንኸይድ ስሎ ዘሎና ንአምላኽ አብ ምቕባል ክንሰናዶ አብ መንጎና ቦታ ክንህቦ ከም ሰብ አብ መንጎና ንዝሓደረ ክንቅበሎ ናይ ሓቂ ምስንዳው የድልየና። ዓቢ ጋሻ ይመጽአና አሎ ኩልና ክንቅበሎ አሞ ጋሻና ክንገብሮ ዕዱማት ኢና። ንዝመጽእ ጋሻና ካብ ምቕባል ዘንጊዕና እንተሎና ጸልማት ተኸዲና አሎና ማለት እዩ ስለዚ ኩነትና ክቕየር ንጸሊ። ነዚ ክቡር ምጽአት ምድሓኒና ብግቡእ ምእንቲ ክንቅረብ ክሕግዘና ክንገብሩና ነገራት አሎ ስለምንታይ እዚ ኮይኑ? ከመይሉኸ ሕጂ ሎሚ ንሕይወተይ ክትንክፎ ይኸእል። ልደት አብ ግላዊ ሕይወተይ እንታይ ለውጢ የምጽአለይ? እዝን ካልእ ሕቶታትን ንልደት ብፍሉይ ክነብዕል ዝሕግዘና እዩ።

አብዚ ውሽጢ ሰለስተ ሰናብቲ እምብአር ነቲ ሥጋና ዝለበሰ አምላኽ አብ መንጎና ክነሕድሮ ክንቅበሎ ልብና ክንከፍተሉ ክንሰናዶ ግቡእ እዩ። ኢሳያስን ካልኦት ነብያትን ንምጽአቱ ክንሰናዶ ዝአክል የምህሩና በዚ እዩ ብዙሕ ካብ ነብያት አብ ሉጥርግያ ጸሎታትናን ከምኡ አብ ኩሉ ጸሎታትና ተጠቂሱ እንረኽቦ።

ንብዓል ልደት ክንዝክር ከሎና ንስለ ዝኸሪ ቅድሚ 2000 ዓመት ንዝኾነ ልደት መድኃኒና ጥራሕ አይኮናና እንዝክሮ። ምኽንያት ዝኸሪ ብዓልና ብምልኡ አብቲ ቀንዲ ምኽንያት ልደት ክርስቶስ ማለት ስለምንታይን ምእንቲ ምንታይ ሥጋና ከም ዝለበሰ ክንሓስብ ምእንቲ እዩ። ስለዚ ገለ ሕቶታት ክነልዕል ንኸእል አብ ሕይወትና አበይ ገጽና ንጉዓዝ አሎን? መጨረሻታና እንታይ እዩ? እዚ ክንሓትት ከሎና ንድሕሪት ክንጥምት ዘይኮነ ንቕድሚት ክንጥምት ይነግረና። እቲ ሕቶ ከመይ ኢልካ ከምእትሰናዶ እዩ።

ካልእ ክንሰናደዎሉ ዝግብአና ምጽአት አሎ። ወንጌል ማቴዎስ 24:37-44 እንተ ረኤና ንኸልእ ምጽአት ክንሰናዶ ይነግረና። ብዙሕ መጠንቀቕታ እናሃበ ብዛዕባ ዳግማይ ምጽአትን ክንሰናደዎሉ ዘሎና ነገራት ይነግረና። ዳግማይ ምጽአት ኢየሱስ ንሱ ንጉሥን ሳይታን ኮይኑ ብግርማ ነቶም ብእምነት ንመጻዕታ ናብ መንግሥቱ ዝሰምዑ ክጽውዕ ክመጽእ እዩ ይብላና። ዘመነ ምጽአት እምብአር ነዚ ዳግማይ ምጽአት ሳይታና ክንሰናደዎሉ አብ ዝኾነ እዋን ኢየሱስ እንተመጽአ ክንቅበሎ የዘኻኸረና።

አብ ትንቢት ኢሳያስ 2:1-5 ዘሎ እንተ አንብብና አብሪሁ ይነግረና። እምባ ጽዮን ከተማ ኢየሩሳሌም ተደኩናቶ ዘላ፣ ከም ቅዱስ እምባ ተራእዮ፣ ማእከልን ናይ ምድርን ኩሉ ዓለም አብኡ ዘተኩሩሉ ኮይኑ ተራየ። እናበለ አብ መጨረሻታ ኩሉ አብ አምላኽ ከም ዝውዳእ ኩሉ ዓለም ተወዲኡ አምላኽ ማእከል ናይ ኩሉ ምዃኑ ይገልጽ። አብዚ እቲ ቀንዲ ሓሳብ ኢስራኤል ብርሃን ነገስታት እዩ። እስራኤላውያን ንኸልኦት ክሰብኩ ወይ ክነግሩ አይኮነን ዝድለ ዘሎ እንታይድኦ ብአምልኾኦም አብ ጽዮን ንኸልኦት ክማርኹ ክስሕቡ። ከምዚ ርድኢት ዝሓዙ ኩሉ ዓለም አብ ኢየሩሳሌም ክመጽኡ ክእከቡ እሞ አብኡ ዝለዓለ አምልኾ አምላኽ ክርእዩ። ኩሎም አህዛብ ንእምባ ጽዮን ገጾም ክውሕዙ እዮም ማእለያ ዘይብሎም ናብአ ክውሕዙ እዮም ከምዚ ኸአ ክብሃሉ እዮም “ ንዑናይ ናብ እምባ እግዚአብሔር ናብ ቤት አምላኽ እስራኤል ንደይብ። ንሱ ፍቓዱ ኸምህረና እዩ፣ ንሕና ኸአ ኸም ፍቓዱ ኸንገብር ኢና” ክብሉ እዮም። በዚ ርድኢት አግዚአብሔር አብ ዝርያኡ ዝእከቡ ንሱ ኸአ ከም ፈራዳይ ኮይኑ ይግለጽ። መሳርያታ ውግእ ኩሉ ክዓኑ እሞ አብ ናይ ሰላም መጋበሪ አብ ናይ ሕርሻ ናውቲ ክውዕልዎ እዮም። ኸቡ መወዳእታ ናይ ውግእን ምቅርራብን ንውግእን አብ መንጎ መንግስታት ክኸውን እዩ።

ነዚ ናይ ኢሳያስ ትንቢት ከም ክርስትያን ክንገንብቦ ከሎና ዓሚቕ ርድኢት ይህበና። እቲ ሓዲስ ቤተ መቕደስ አምላኽ ተባሂሉ ዘሎ ናይ ኢየሱስ ሰውነት ማለት ካልአይ አካል ስላሴ ሥጋ ዝለበሰሉ እሞ አብ መንጎና ዝሓደረሉ የመልክት። አብ ቤተልሔም አብ ዓባይ ከተማ ዘይኮነት

ክርስቶስ አብአ ተወሊዱ። እቲ ሕፃን ኦብ በዓቲ ተወሊዱ ኩሎም ዝበጽሖም ኦብ ሕቕፊ ኣዲኡ እንከሎ ረኽብዎ። እቶም ንሶት ናብዚ ቤተመቐደስ በዓቲ እዮም ክበጽሖም ክሰግዱሉን ዝተዓደሙ። ካብዚ ቤተመቐደስ በዓቲ ኢና ብመገዲ ኣምላኽ ክንጉዓዝን ክንከይድን እንመሃሮ። ንሱ ኸኣ ንጉሥ ሰላም እዩ።

ወንጌል ብዛዕባ ዳግማይ ምጽኣቱ ብዙሕ መጠንቀቕታት ካብቲ ኢየሱስ ዝሃዐ ይነግረና። ናይ ኖሃን ማይ ኣይኖን ይጠቕስ። ሰባት ይበልዑ ይሰተዩ ይምርዓዉን የመርዕዉን ነሮም ብዘይተሓስበ ብሃንደበት ኩሎም ካብ ገጽ ምድሪ ጠፊኦም። ኖሃን ስድርኡን እንሰሳታትን ምስኣም ዝወሰድዎም ጥራሕ ተረፎም። ምጽኣት ወድሰብ ከምኡ ክኸውን እዩ ይብል ኢየሱስ።

መጨረሻታ ዓለም ክንብል ከሎና መጨረሻታ ፍርዲ ኣይኮናን እንብል ዘሎና። መጨረሻታ ፍርዲ መዓልቲ ኩሎም ዝእከቡላ ኣይኮነትን እንታይ ድኣ ነፍሲ ወከፍና ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ገጽ ንገጽ እንቐመላ እያ። ብዛዕባ ክልተ ሰባት ኣብ ግራት ዘለዉ ንሓደ ወሲዶም ንቲ ሓደ ክወስዱ እዮም ክልተ ኣንስቲ ኣብ ሓደ መጥሓን ክጥሕና ከለዋ ነታ ሓንቲ ወሲዶም ነታ ሓንቲ ክሓድጉ እዮም ከምኡ ዘአመሰለ ኣብ ሕይወትና ዝረኣናዮ ይህሉ ይኸውን ኣብ ከተማ ኒዮርክ ኣብ 9/11 ዝተራእየ ብዙሓት ኣብተን ክልተ ህንጻታት ተዓጽዮም መይቶም፣ ብዙሓት ካልኣት ከኣ ክሃድሙ ክኢሎም ነዚ ዝተዓዘቡ ብዙሓት ብዙሕ ክሓስቡ ክኢሎም እዚ ስለምንታይ ንኣኣም ገጢምዎም ስለምንታይ ንኣይ ዘይገጠመኒ እናበሉ ኣብ ዓሚቕኡ ኣስተንትኖ ክኣትዉ ሓጊዝዎም።

ኩሉ ጊዜ ተሰናዲኹም ጽንሑ ይብለና ኢየሱስ። ምኽንያቱ ጎይታኹም ዝመጸላ ዕለት ኣይትፈልጡን ኢኹም። እዚ ንኹሎም ኣብ 9/11 ዝነበሩ ከምኡ ንኹሎም ዘይተሓስበ ሓደጋ ዘጋጠዎም ናይ ልቢ ሕማም ከምኡ ካልእ ሃንደባታዊ ሕማማት ዘጥቅዮም ክዕዘብዎ ይክኣል። ካብዚ መጠንቀቕታ እዚ ከምልጥ ዝኸእል የለን።

ቅዱስ ጳውሎስ ኣብ ሮሜ 13፡11-14 ተመሳሳይ መጠንቀቕታ ይህበና። ነቶም ክርስትያን ካብቲ ንስኹም ንላዕሊ እትግምትዎ መዓልቲ ድሕነት ቀሪባ ኣላ እሞ ንቕሑ ይብል። “ለይቲ ኃሊፋ መዓልቲ ቐሪባ እያ። ስለዚ ግብሪ ጸልማት ካባና ደርቢና ኣፅዋር ብርሃን ንልበስ”። እዚ መጠንቀቕታ ንኹልና ዝርኢ እዩ። ነፍስወከፍና ኣብ ውሽጥና ይንኣስ ይዕበ እንሓብኦ ድኽመት/ሓጢኣት እንተ ኣብ ዝሓለፈ ወይ ኣብዚ ዘሎናዮ እዋን ኣሎና። እምብኣር ሎሚ እዋኑ እዩ ኣብ ብርሃን ወጺእና ብሓጢኣትና ተኣሚና ንኣምላኽ ሓንቲ ከይሓባእና ክንቀርቦ። ንሱ እውን ሕጂ እዋኑ እዩ ንኹሉ ሞራላዊ ውድቀት ዝገጠመና ሓዲግና ኣብኡ ክንቀርብ ይነግረና። (ጓይላ ስኽራን ምንዘርና ዕብዳን ባእሲ ቅንኢ) ክንሓድግ ይደልየና።

ከምዚ ካብ ኮነ ነቲ ቀዳማይ ምምጻእ ክነኸብር ነቲ ካልኣይ ምምጻእ ክንሰናዶ እንተኾና ዕለታዊ ሕይወትና ከም ንምጽኣት ጎይታ ገርና ክነብሮ ይግብኣና። ንመጻኢ ዝመጸእ ነገራት ኣይኮናን እንሰናዶ ከምኡ ብፍርሒ ነገራት እንሓድግ ወይ ከኣ ንፍርዲ እግዚአብሔር ፈሪሕና ዘይኮነስ ዕለት ዕለት ከም ምጽኣት ጎይታ ገርና ርኢና ክንሰናዶ ኣሎና። እቲ ዝበለጸ ምስንዳው እምብኣር ንመዓልታዊ ሕይወትና ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ እንተ ነበርናዮ እዩ። ንኣምላኽ ኣብ ኩሉ ሕይወትና ህልዊ እንተገበርናዮ እሞ ኩሉ ብመገዱ እንተኸደ። ገለ ጸሓፍቲ ነዚ እንታይ ይብልዎ ምልክት ኣምላኽ ማለት ነፊሲ ወከፍ ናይ ሕይወትና ነገር፣ ዝኾነ ተግባርና፣ ዝኾነ ሰብ፣ ተግባር ዝኾነ ቃል እኮታስ ኩሉ ነገርና ምልክት ህላዌ ኣምላኽ ኣብ መንጎና ክኸውን ኣለዎ። ሕይወትና ብምልኡ ኣብተሕቲኡ እንተ ኣንበርናዮ ኣብኩሉ ተግባራትና ኢድ እግዚአብሔር ኣንተ ኣልኣ ወላ ኣብታ መጨረሻታ መጻዕባታና ኣይክንፈርሕን ኢና። ዘንጊዕና ኣይክንጸንሕን ኢና። ኣብ ዝገጠሙ ዓበይቲ ሃንደባታዊ ጸገማት ክንርኢ ከሎና ምናልባት ናይ እቲ ጸገም ግዳያት መዓልቶም ምስ ኣምላኽ ከለዉ ገጢምዎም ክኸውን ይክኣል እዩ ኣብ ምሉእ ውህደት ምስ ኣምላኽ ከለዉ

አጋጢምም ከኸውን ይክአል እዩ፤ ሓንቲ አይንፈልጥን ኢና። ስለዚህ ተሰናዲና ክንጽንሕ እዩ እቲ መጻዋዕታ።

ብዝኸነ ብዙሕ መጠንቀቕታ ተዋሂቡና አሎ እዚ ግን ፍርሒ ክሓድርና ምእንቲ አይኮነን። ክንብርትዕ ኩሉ ጊዜ ነቂሕና ክንጽንሕ ከበራትዓና ምእንቲ እዩ። አብ መግዲ እቲ እነፍቅሮ አምላኽ ክነብር ምእንቲ እዩ።

ሎሚ እምብአር አብ ልብና እንምለሰሉ ንአምላኽ አብ መንጎና ክሓድር እንዕጠቐሉ ንኹሉ ሰናይ ክንገብር ቁርጺ ፍቓድና እንሓድሰሉ እዋን ምሕረት እዋን ጸሎት እዋን ንሱሓን ተጋድሎን እዩ። ኢየሱስ ጎይታና ብናይ ዓለም ነገራት ወይ ባዕልና ብዝፈጠርናዮ ሕማም እና ተሳቐና ክንቅበሎ እይደልን እዩ። ንሱ መብራህቲ ወሊዕና እጸበዩካ እሎኹ ንዓ ምጻእ እናበልና ከሎና እዩ ክመጽእ ዝደሊ። “ድልዋኒክሙ ንበሩ” ኩሉ ጊዜ ተሰናዲኩም ጽንሑ እዩ እቲ ዝተዋህበና ለበዋ፤ እዋ ኸድኣ ከመሎና ሎሚ መጺኡ ተበገስ እንተ ዝብለና ስንድዋት ዘሎና እስከ አብ ውሽጥና አቲና ኩነታትና ንገምግም። ንውሃቢ ብርሃን ክርስቶስ ኢድካ ስደደልና እዋ ክነጽሕ ኢና እናበልና ንኹሉ ከምቲ ንሱ ዝደልዮ ክንገብር ጸግኡ ይዓድለና።

አባ ንጉሠ ፍሥሓ